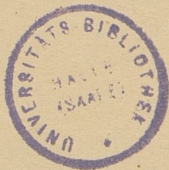

Halle

1731, 22^b 27

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
JO. PHILIPPVS
Streit, JCTVS,

EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS
ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIA-
RIVS REGIMINIS,

L. B. S.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

Dominus Deus omnipotens per implantationem animæ hominis & hunc quoque effectum indidit, ut pronior esset ad dandum, quàm ad accipiendum. *König. ad Decretales de donat. §. 4. n. 6.* ipsa etiam natura homines hominibus prodesse jubet, & nihil liberalitate naturæ hominis est accommodatus. Hinc *Plutarchus lib. de disp. Philosophorum Epicurus*, inquit, *non modo pulebrius dicit esse beneficio afficere, quam affici, verum etiam jucundius, nam nulla res perinde parit gaudium ac beneficentia, quapropter multi sæpe pudore suffunduntur, cum beneficium accipiunt, semper autem gaudens, cum beneficium præstant, ita ille.* Ut ut autem non negandum, id fallere in homine avaro, qui gaudet magis accipere, quàm dare; hoc tamen non ex natura, sed ex vitio, seu perversa natura procedit: ad naturam enim nostram spectat, quod extra vitium est; extra vitium autem est, id, quod beatius nobis est, amplius amare, & idem nobis jucundius esse, beatius verò est magis dare, quàm accipere, uti affirmat *Apostolus act. 20.* Ob hanc etiam causam multoties liberales in prodigalitatem declinant, aded quidem beneficentiâ gaudent, ut
plus

plus quàm possint, & par sit donis alios afficere nitantur. Quare nihil sine ratione faciendum est; non est autem beneficium, ait Seneca lib. 4. de benef. cap. 10. nisi quod ratione datur: quoniam ratio omnis honesti comes est. Quam sepe hominum donationem suam inconsultam objurgantium, hanc audivimus vocem, malletm perdidisse, quam illi dedisse! Turpissimum genus damni est inconsulta donatio: multoque gravius male dedisse, quàm non recepisse. Aliena enim culpa est, quod non recipimus: quod cui daremus non eligimus, nostra. Cum igitur causa remota donationis sit jus naturale KÖNIG dict. §. 4. & jure hoc homo multas habeat operationes liberas, & proinde incertas atque indeterminatas, vallens. in proleg. §. 3. n. 1. ut rectè & juri conformiter eligere & etiam in donationis materia prudenter procedere possit, regulam habeat, necesse est, quâ eas dirigat, ut rectæ rationi sint consentaneæ. Quapropter legum latores etiam varias donationum leges observandas tulere. Quamvis enim inter Patrem & filium naturalis oriatur & subsistat obligatio. Gail. 2. Observ. 38. n. 4. attamen in L. cum de bonis 11. §. L. sive emancipatis 17. Cod. de donat. eleganter dicitur, destinatio magis paternæ voluntatis est, quàm perfecta donatio. Aded ut secundùm dictas leges inter patrem & filium in patria potestate existentem donatio non valeat. Jul. Clarus §. Donatio Quest. 8. Nec valeat inter virum & uxorem, sed prohibita sit. tot. tit. cod. de donat. inter virum & uxorem. §. ff. eod. ne vel nimius amor alterutrum ad paupertatem redigat, vel certè ne difficultas donandi, & de negotio rei ab altero desideratæ inimicitiarum & litium causam præbeat. L. 1. §. 3. dict. tit. unde tamen si vir de facto uxori, aut uxor viro aliquid donet, semper iterum revocare poterit. Ex

communi tamen interpretum sententia finiatur morte donantis, si moriatur ante donatarium non factâ ante mortem tacitâ, vel expressâ revocatione doni. *cap. fin. X. X. de donat. inter vir. & uxor. L. 32. §. 2. ff. L. 1. & 3. cod. eod.* Nec refert, an res ante mortem donantis sit tradita, vel solum promissâ, nam donationem conjugalem simpliciter morte donantis confirmari, evincunt textus generales in *L. 32. §. 1. & 29. L. 33. ff. de donat. inter vir. uxor. L. 2. Cod. de dote cauta. & Novell. 162. cap. 1.* Quod si donatarius præmoriatur, donatio concidit ex præsumpta donantis mente, quod voluerit soli donatario, non etiam ejus heredibus donare. *dict. cap. fin. L. 18. cod. d. l. insuper nihil donare potest miles suæ focariæ, quamvis enim aliàs etiam inhonestæ donationes valeant. per L. 5. ff. de donat. Milites tamen meos, inquit imperator in L. 2. Cod. de donat. inter vir. & uxor. à focariis suis hac ratione, fictisque adulationibus spoliari nolo. quod etiam ad clericos extendit Rota. Covarruv. in cap. peccatum p. 2. G. 2. n. 2.* Quamvis etiam amplum sit officium, & magna Tutorum & Curatorum auctoritas, eò tamen potestas eorum se non porrigit, ut ex bonis, quæ administrant, donare quicquam valeant. *arg. L. 28. §. fin. ff. de pact. cum officium eorum sit, administrare bona, non verò perdere. L. 7. princ. ff. de donat. nisi donare velint pro more, & liberalitate ejus cujus bona administrant. Unde ab hac prohibitione DD. communiter excipiunt Tutores ac Curatores personarum illustrium ac Nobilium Gail. 2. Obser. 72. n. 8. Carpz. p. 2. Const. 12. def. 48. n. 4.* De Jure Canonico prohibetur Ecclesiarum Prælati, ne ex bonis suæ Ecclesiæ immoderatas donationes faciant, cum non sint domini, sed solum administratores: & si de facto in detrimentum Eccle-

Ecclesiæ donare attentent, tanquam de jure invalidæ à
successore revocari poterunt *cap. 2. X. de donat. Concil.
Trid. Sess. 25. de reform. cap. 1.* Frequens in Scholis quæ-
stio est: utrum valeat omnium bonorum tam præsen-
tium, quam futurorum donatio? Negativè respondent
*Schneidew. ad inst. de donat. n. 86. Clar. lib. 4. sentent. §. do-
natio q. 16. Carpz. lib. 5. Resp. 65. & Gomez. tom. 2. var. re-
sol. c. 4. n. 15.* Sed placet affirmativa, quam tument *Har-
precht ad inst. de donat. §. 2. n. 118. & alii.* Materia seu
objectum donationis est res, quæ donatur, possunt au-
tem donari res omnes humano commercio obnoxix.
Forma hujus donationis alia est, si intra definitam legi-
bus quantitatem subsistat, alia si eandem egrediatur.
Illa perficitur vel nudâ conventione, vel annexâ tradi-
tione. Quæ perficitur nudâ conventione, duo deside-
rat, nempe ut animus donandi signis exterioribus suffi-
cienter manifestetur, ac ut promissio acceptetur. Quæ
perficitur annexâ traditione, non desiderat præviam
conventionem, sed hoc tantum, ut ex motivo liberali-
tatis res tradatur, & acceptetur. Donatio, quæ defi-
nitum legibus modum egreditur, insinuationem insu-
per desiderat, quâ sine rata non habetur. *L. pen. §. fin. Cod.
de donat.* Revocatur autem donatio vel pro parte vel in
totum. Pro parte, si sit inofficiosa, hoc est, si sit tantæ
quantitatis, ut non sit salva legitima, illis quibus debe-
tur. *L. 1. & tot. tit. cod. de inoffic. donat.* in totum, si ingra-
tus existat donatarius. *L. ult. cod. de revocand. donat.* nec
non, quando liberis destitutus alteri bona sua omnia, vel
majorem eorum partem donavit, & postea liberos su-
scepit, *L. si unquam 8. cod. de revocand. donat.* quam legem
licet *Vinnius selectarum juris Quæst. lib. 2. c. 32. & ad §. 2. inst.
de donat. & Bachov. ad Treutl. vol. 2. disp. 19. thes. 7. lit. E. ad*

solum Patronum, de quo loquitur, ideo restringant, quia decisio ejus nova est, & jus singulare continet; attamen potior videtur sententia contraria, quam in praxi sequendam esse clarius *lib. 4. sent. §. donatio. q. 22. n. 1. Gail. 1. obs. 40. n. 13. Carpz. lib. 5. Respons. 63. n. 4. & alii tradunt*. Ex hac præcipuè ratione, quod ex donantis mente hæc donatio tacitam conditionem habere intelligatur, ut si liberi ipsi postea nati fuerint, ad se, suosque liberos, quod donatum est, revertatur: Verisimilius enim est patrem bona sua, vel partem eorum donaturum non fuisse, si de liberis cogitasset. *arg. L. 102. ff. de condit. & demonstrat. Quæ denique de hac materia notatu digna, publicè ex Cathedra prolixius deducet occasione dict. L. si unquam §. cod. de revocand. don. at. quam pro lectione cursoria elegit,*

PRÆNOBILIS ET CLARISSIMVS

DOMINVS

JO. FERDINANDVS ANDREAS
LAMMERZ,

Mogonus.

Natus Moguntia: XXIII. Octobris MDCCVII. Patre excellent. Nobilissimo & Consultis. Dn. GODEFRIDO LAMMERZ, Eminentissimi ac Serenissimi Principis Electoris Moguntini, Consiliario intimo, & Consilii Regiminis nec non judicii Revisorii Directore. Matre MARIA ELEONORA THERESIA nata MEYERS. Studia Grammaticalia audivit sub R. P. JOANNE WILHELM Soc. Jes. AA. LL. & Phil. Magistro, nunc Facultatis Philosophicæ in almâ & antiquissimâ Electorali universitate Heidelbergensi Professore publico ordinario; & humaniora usque ad Rhetoricam inclusivè sub R. P. JOANNE SCHLEICHEL, S. J. AA. LL. & Philosophiæ Magistro,

gistro, nunc *Wetzlarie Philos. Prof. publ. & ordin. tunc temporis Grammatices & Humaniorum Moguntiae Professoribus.* Philosophiam denique triennem audivit sub R. P. FRANCISCO SCHWARTZ. *S. J. Facult. Philosoph. Assessore,* modò SS. Theologiae Doctore, ejusdemque Facultatis in Prælaudata Electorali Universitate Heidebergensi Prof. publ. & ordin. Studium verò mathematicum sub R. P. HENRICO HILLMANN *S. J. in eadem Universitate Theologiae moralis & matheeseos Prof. publ. & ordin.* quo finito, sub dicto R. P. FRANCISCO SCHWARTZ *S. J. tunc temporis Facult. Philosoph. Decano.* in Magistrum Philosophiae publicè promotus fuit. Post absoluta studia Philosophica institutiones juris Moguntiae sub Prænobili, Clarissimo & Consultissimo viro, Dn. JOANNE PHILIPPO HAHN, *Acto ac in inchoatâ Electorali Universitate Moguntinâ Instit. Imper. Prof. publ. & ordin.* audivit; iisque absolutis, in alma universitate hujati Nobilissimi & Consultissimi Domini JOANNIS MICHAELIS ROTERMVNDT, *J. V. D. ac Profess. jur. publ. ordin. Serenissimi Electoris Mogunt. Regiminis hujatis Consil. judicii Eccles. & Prov. Assessoris,* collegia frequentavit, & ad institutiones juris Hoppium, ad Digesta Compendium Lauterbachii, ad jus feudale examen Strykii, & ad jus publicum introductionem Schwederi, explanantem audivit. Porò Nobilissimi & Consultissimi Domini de BELLMONT, *Eminentissimi ac Serenissimi Electoris Moguntini Regiminis Consiliiarii & Prof. publ.* collegiis publicis ad capitulationem moderni imperatoris gloriosissimæ regnantis, insuper lectionibus publicis Juris Canonici ad P. Ludovicum Engel plurimum Reverendi ac eximii viri ac Domini JOANNIS CHRISTOPHORI HVNOLDTS, *Inst. Cler. in com. vivent. sacerdotif. SS. Theol. Doct. hujatis judic.*

dic. Eccles. nec non Facult. Theolog. Assess. Sacr. Canon. Prof.
publ. ordin. insignis Eccles. Colleg. ad B. M. V. Canonici Ca-
pitularis & Decani, interfuit, Denique collegium pra-
cticum à Magnifico Academiae Rectore Dn. TOBIA
JACOBO REINHARTH, Jcto, Sacr. Palatii Caesar. Co-
mit. Jurid. Facult. Assess. & Prof. Cod. Pub. Ordin. Civit.
Synd. & Conf. adornatum frequentavit, ejusdemque ul-
teriori ad praxin manuductione usus est. Tandem ipsi
utile visum est summos in utroque jure honores impe-
trare. Facultati igitur nostrae literis desiderium suum
aperuit, & ad Doctorandorum examen admitti decen-
ter petiit. Petitioni huic annuimus, & more consueto
ex utroque jure textus in Examine rigorose resolvendos
eidem transmisimus, quos tam exactè resolvit & enoda-
vit, & ad quaestiones propositas tam doctè & solidè re-
spondit, ut ad ulteriora specimina edenda admissus, su-
premisque jurium honoribus unanimi consensu dignus
judicatus sit. Quare proximâ die jovis, quae erit II. Octo-
bris, horis consuetis ad dict. *L. si unquam g. Cod. de revo-
cand. donat.* lectionem cursoriam, eaque finitâ, Disputa-
tionem inauguralem de PRÆEMINENTIA S. SEDIS
MOGVNTINÆ, EJVSDEMQVE EMINENTISSIMI
ARCHI PRÆSVLIS, PRINCIPIS ELECTORIS
PRÆEMINENTIBVS AC SINGVLARIBVS JVRI-
BVS ET PRÆROGATIVIS, habebit. Ad quos actus
solennes Magnificus Dominus Rector, nec non Domi-
ni proceres & Cives Academici perhumaniter invitan-
tur. Publicatum sub Sigillo Facult. Jurid. VII. Octob.
MDCCLXXXI.

(L.S.)

ULB Halle

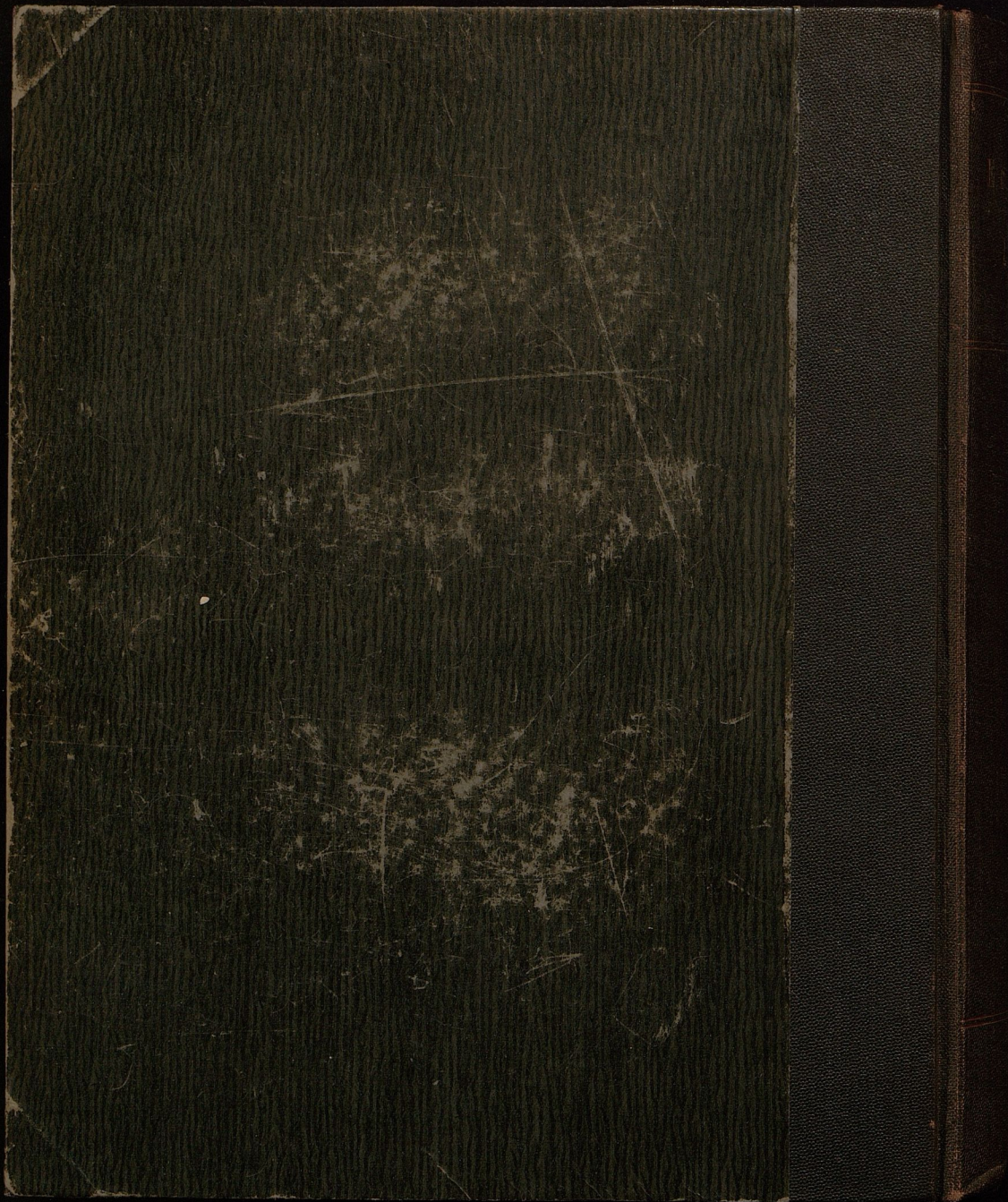
3

005 367 751

VD 78

1731, 226

27

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANVS,
JO. PHILIPPVS
Streit, JCVS,

EMINENTISSIMI AC SERENISSIMI PRINCIPIS
ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIA-
RIVS REGIMINIS,

L. B. S.

ERFORDIÆ,
Typis JOH. CHRISTOPHORI HERINGII,
Acad. Typogr.

A

1731

